

Jedenasta Niedziela Zwycięstwa

Eleventh Sunday in Ordinary Time

The kingdom of God

is like a mustard seed that is the smallest of all the seeds.

But once it is sown,
it springs up and becomes
the largest of plants.

Mark 4:31-32

June 13, 2021

Copyright © J.S. Paluch Co. Inc. • Photos: © singham/Adobe Stock

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org

ELEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME JUNE 13, 2021

The seed is the word of God, Christ is the sower. All who come to him will live forever.

RENEWING OUR PRIORITIES

Spiritual renewal is the gift of God, helped by the Holy Spirit and through our own prayer. As Ezekiel, who may have been a keen gardener, puts it graphically, it is God who does the planting of his people. The sprig from the cedar's lofty top is planted on a high mountain, and for a noble purpose. In our tradition, God's favoured tree is the holy catholic church, called to be a welcoming family, source of both enlightenment and comfort to people of all nations. This tree, of God's own planting, must be there "in order that it may produce boughs and bear fruit, and become a noble cedar" providing shade for creatures of all kinds.

Jesus was a great believer in and promoter of renewal, both of the hearts of his hearers and of the structures of the Jewish religion. In today's parable, he draws attention to the mysterious miracle of growth and fruitfulness. Yes of course the gardener must do the initial spadework, and subsequently whatever weeding and watering may be required; but in the end it is the Spirit of God who makes fruitful change happen. So we call on the Pentecostal Spirit to breathe strongly on our Church today, and awaken in all our hearts that loving desire for sharing, for communion, which is the ideal at the heart of each Eucharistic congress, and indeed of every Mass.

There is a curious detail about the parables in this story from Mark's Gospel. Much of the public life of Jesus was spent around the sea of Galilee and this fourth chapter of Mark begins by telling us that he was by the sea and the crowd was so big that he got into a boat in order to talk to them all. Yet, all these parables are about seeds and farming. Then we remember that Jesus grew up in Nazareth, an area of farms. It proves again that, in our human nature, first impressions are the strongest and Jesus certainly shared that human nature with us.

This series of stories begins with that long parable about seed sown in different types of soil but it's not included here. Then we read of the seed growing by itself and finally the small mustard seed. Have you noticed that the parables of Jesus are never about explicitly religious events? They are not even told in what we might call religious language. They are about the commonest of events and things we have all observed. What they do is suggest a link that we may not have seen before. The fact that most of them are so short improves their impact and make them easy to remember. Jesus was a master of the one-line parable. We are told here that he only spoke to them in parables, as far as they were capable of understanding. Parables are good for that. We may not get the point right away but we will remember the story. Then some time later we may get the point, see the link Jesus wants us to see between the story and something in our own way of living.

When it comes to rediscovering spiritual priorities in our lives, we can find uplift in today's hope-filled words from St. Paul. Amid all the tension he felt in dealing with dissent in Corinth, he holds on to his confidence in Christ, as his invisible, ever-present friend. Paul can be serene even at the prospect of his own death, when he will be more "at home with the Lord." He then adds a guiding principle valid for each one of us: "Whether we are at home or away, we make it our aim to please him." Without giving up on all hope for collegiality and dialogue in our Church, these are secondary to our basic trust that it is and will remain the Church of Jesus Christ, whose Spirit will stir up whatever is needed to make his Church grow and thrive.

—Internet

Today's Readings: *Ez 17:22-24; Ps 92:2-3, 13-14, 15-16; 2 Cor 5:6-10; Mk 4:26-34*

TREASURES FROM OUR TRADITION

The cathedral is a treasure in a diocese and in our tradition. It is not simply a "big church," as some say; some parish churches are larger. What makes a cathedral is the presence of the chair, called a cathedra (Latin for seat) reserved for the bishop.

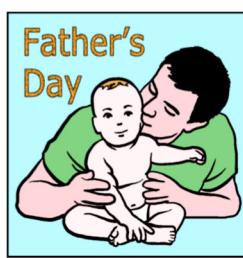
There are many instances in our country of a local church (diocese) outgrowing a cathedral. In Baltimore and St. Louis, the former cathedrals are historic treasures in the heart of the old city, but new and larger structures now function as the seat of the bishop.

When a bishop dies or retires, it is said that "the seat is vacant," and when the new bishop is installed, the central ritual is the moment when the decree of the Holy Father is read and the new bishop is escorted to the cathedra. No one but the bishop sits in the cathedra during a ritual, but in Los Angeles the cathedra in the Cathedral of Our Lady of the Angels is accessible, and no one seems to mind when a visitor tries the cathedra out for the bishop's point of view.

--Rev. James Field, Copyright (c) J. S. Paluch Co.

UNIVERSAL CHURCH COLLECTION

Next week, our second collection will combine the annual Catholic Relief Services Collection and the Peter's Pence Collection. Funds from the CRS collection provide food to the hungry, support displaced refugees, and bring Christ's love and mercy to all people here and abroad. The Peter's Pence Collection, which provides Pope Francis with the funds he needs to carry out his charitable works around the world. The proceeds benefit our brothers and sisters on the margins of society, including victims of war, oppression, and natural disasters.

HAPPY FATHER'S DAY!

To all the Fathers
best wishes for
a carefree and
joyful day, happiness
and God's abundant Blessings!

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł B, Jedenasta Niedziela Zwykła

Czytania: Ez 17:22-24; Ps 92:2-3, 13-14, 15-16;
2 Kor 5:6-10; Mk 4:26-34

Królestwo Boże kryje w sobie bardzo bogatą treść, której nie da się łatwo wyrazić przy pomocy ludzkich tylko słów. Nic przeto dziwnego, że Pismo święte posługuje się często różnymi obrazami zaczerpnietymi z życia, aby przybliżyć jego głęboką treść. Do obrazów częściej powtarzających się należy niewątpliwie symbol drzewa zionego, tężniącego życiem, widocznego z daleka.

Izrael przechowujący obietnice mesjańskie przygotowywał w planach zbawienia tę chwilę, kiedy sam Bóg miał zasadzić drzewo na górze wyniosłej i wysokiej. Rzeczą charakterystyczną jest to, że nowe drzewo da schronienie dla wszystkich. Prorok Ezechiel głosi więc po-wszechnie Królestwo mesjańskie, które wypełniło się w Chrystusie.

Rzeczywiście pielgrzymami jesteśmy na tej ziemi. Wszystko nam o tym przypomina: każdy miniony dzień, każda chwila, która przechodzi bezpowrotnie do historii i przede wszystkim zbliżający się nieuchronnie koniec naszego życia.

Jednakże pielgrzymka człowieka nie jest czymś beznadziejnym - pielgrzymka ta ma określony cel i prowadzi na spotkanie z Panem. Skoro tak sprawa wygląda, trzeba podejmować na codzień wysiłek, by w każdym dniu życia doczesnego podobać się Panu, czyli postępować zgodnie z Ewangelią. Gdy myślimy o kresie naszego pielgrzymowania i o spotkaniu z Panem, nie wolno nam nigdy zapomnieć o tym, że staniemy przed trybunałem Chrystusa, aby otrzymać zapłatę za uczynki dokonane w ciele, czyli w czasie ziemskiego pielgrzymowania. Za uczynki dobre otrzymamy wieczną nagrodę, a za złe zapadnie wyrok odrzucenia.

Jesteśmy zatem pielgrzymami wędrującymi w rzeczywistości doczesnej, ale nie wolno nam postępować według ciała. Wprawdzie wydaje się nierzaz, że pozostajemy z daleka od Pana, jednak wiara pozwala sięgnąć w przyszłość i uświadomić sobie, że nadejdzie nieuchronnie moment, w którym staniemy przed trybunałem Chrystusa. A tylko wtedy napełni nas to radość, gdy znajdziemy się tam napełnieni dobrymi czynami.

Mesjasz Jezus Chrystus podjął starotestamentowy obraz drzewa, aby swoim słuchaczom przybliżyć tajemnicę głoszonego przez siebie Królestwa Bożego. Najpierw Zbawiciel ogólnie podkreśla, że jego wzrost nie jest dziełem człowieka, który włacza się do tego Królestwa, ale dziełem samego Boga. Jak ziarno w sposób tajemniczy dla rolnika zaczyna po wrzuceniu w ziemię kiełkować, wzrastać i wydawać owoc - podobnie Królestwo niebieskie mocą otrzymaną od Boga kiełkuje w człowieku, wzrasta i wydaje owoc.

A dalej, to Królestwo zaczęło się od bardzo nikłych, niepozornych początków, aby potem rozrosnąć się w wielkie drzewo - czyli podobnie jak ziarno goryczy, które wrzucone w ziemię jest najmniejsze spośród nasion, ale potem staje się większe niż inne jarzyny.

W tych dwóch uzupełniających się obrazach przedsta-

wił nam Chrystus jakby podwójną treść Bożego Królestwa, zarazem widzialną i niewidzialną: "Chrystus... ustanowił swój Kościół święty, tę wspólnotę wiary, nadziei i miłości tu na tej ziemi, jako widzialny organizm; nieustannie go też przy życiu utrzymuje, prawdę i łaskę rozlewając przez niego na wszystkich. Wyposażona zaś w hierarchiczne organy społeczność i mistyczne Ciało Chrystusa, widzialne zrzeszenie i wspólnota duchowa, Kościół ziemska i Kościół bogaty w dary niebiańskie - nie mają być pojmowane jako dwie rzeczy odrębne; przeciwnie, tworzą one jedną rzeczywistość złożoną, która zrasta się z pierwiastka Bożego i ludzkiego" (KK, nr 8, 1).

Chociaż Królestwo Boże rośnie nie mocą człowieka, jednak jego wzrost jest w jakiś sposób od niego uzależniony. Królestwo Boże jest w człowieku, który musi świadomie je przyjmować na codzien, każdej chwili.

-- ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Boże, mocy ufających Tobie, bez Ciebie nic nie możemy uczynić, wysłuchaj nasze błagania i wspomagaj nas swoją łaską, aby nasza wola i nasze czyny były oddane Twoim przykazaniom. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

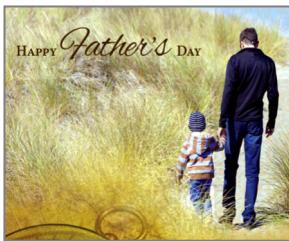
- Kolekta

KOLEKTA NA KOŚCIOŁ POWSZECHNY

W przyszłym tygodniu nasza druga kolejka połączy coroczną kolektę Katolickich Usług Pomocniczych i Świętopietrze. Fundusze dostarczają żywności głodnym, wspierają przesiedlonych uchodźców i przynoszą miłość i miłosierdzie Chrystusa wszystkim ludziom tutaj i za granicą. Świętopietrze zapewnia papieżowi Franciszkowi fundusze, których potrzebuje, aby wykonywać swoje dzieła charytatywne na całym świecie. Dochody przynoszą korzyści naszym braciom i siostrom na marginesie społeczeństwa, w tym ofiarom wojny, ucisku i klęsk żywiołowych.

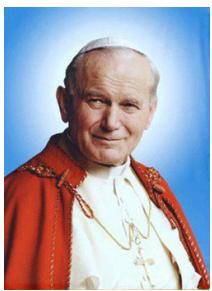
Bóg zapłać za hojność!

NA DZIEŃ OJCA !

**Wszystkim Ojcom
dużo szczęścia, radości,
miłości dzieci
i pociechy z nich,
oraz obfitych łask,
i błogosławieństwa
Bożego!**

ANTYNOMIA MŁODOŚCI I ŚMIERCI

Papież stwierdza, że istnieje antynomia pomiędzy młodością a śmiercią. Bo wiem śmierć wydaje się daleka dla młodości. Ale również w młodości jest nieodzowne pytanie o kres. Ale celem i kresem naszego życia jest Jezus, który oczekuje każdego człowieka, aby prowadzić go poza granice czasu, gdzie znajdziemy się na wieki w ramionach Ojca, który miłuje każdego człowieka.

Choć wieczność – poucza Papież – jest celem ludzi złaknionych prawdy i spragnionych szczęścia, to jednak tłem codziennych trudów jest historia. O tym poucza wiara, że przeznaczenie człowieka jest zapisane w sercu i w umyśle Boga, który kieruje biegiem dziejów. Poucza też, że Bóg składa w ręce człowieka misję budowania już tu na ziemi „Królestwa Bożego” zapowiedzianego przez Syna, które urzeczywistni się w pełni na końcu czasów.

Ale podkreśla Ojciec Święty, że człowiek młody z powodu wieczności nie może uciekać tylko do tego świata nadprzyrodzonego, ignorując doczesność. Przeciwnie, choć nie jest z tego świata, to jednak musi zanurzać się w sprawy tego świata, aby innym pomagać, udzielać pomocy. Z tego bowiem będzie sądzony. Zatem miłość bliźniego jest drogą, która winna prowadzić do celu życia wiecznego. Kształtując życie w świetle Chrystusa, który ma „słowa życia wiecznego”, młody człowiek może stać się prawdziwym budowniczym sprawiedliwości, w duchu przykazania, które czyni z miłości nowy „front” chrześcijańskiego świadectwa.

Słowa św. Piotra wypowiedziane do Jezusa: „Ty masz słowa życia wiecznego” (J 6, 67-68) zawierają obietnicę wieczności, a zarazem nadają sens życia doczesnego. Dlatego młody człowiek musi dokonać wyboru w życiu, aby nie uległ pokusom i uludom świata, które później prowadzą bardzo często do tragicznych rozczarowań. Tego wyboru, pisze Jan Paweł II, musi dokonać często w chwilach trudnych. Dlatego młody człowiek wezwany jest odważnych decyzji. Świadczą o tym zmagania tych, którzy na przestrzeni dziejów podejmowali trud poszukiwania sensu życia i odpowiedzi na fundamentalne pytania, wpisane w serce każdego człowieka. Te pytania są wyrazem tęsknoty za nieskończoną, zasianą przez Boga w sercu każdego człowieka. Dlatego młody człowiek z gotowością do poświęceń dla innych powinien dążyć do Boga, który zawsze jest gotów przyjąć go niczym marnotrawnego syna.

Papież nawiązuje młodych ludzi, aby wsłuchiwały się w podstawowe pytania kryjące się w ich sercach, pytania o sens, jaki można nadać życiu. Przytacza słowa F. Dostojewskiego, że „człowiek jest tajemnicą. Tajemnicą, którą należy rozwikłać, i jeśli spędzasz całe życie starając się ją rozwikłać, nie mów, żeś stracił czas; ja sam wnikam w tę tajemnicę, ponieważ chcę być człowiekiem”. Zapewnia młodzież, że prawdziwy sens życia znajdzie w przygnięciu do Jezusa – „Drogi, Prawdy i Życia”. Tylko Jego słowa dają życie, powołują do życia, ukazują drogę, pocieszają rozczarowane serca, wlewając w nie nową nadzieję. „W istocie misterium człowieka –

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Grandson	Jerry Nicassio
Zofia Adamowicz	Zofia Grochulski	Andrzej Niedojadło
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Jarrod Pavlak
Rachel Arandoña	Bea Halphide	Mirosława Pawelczak
Kyle Ardando	Todd Hill	Anthony Palermo
Sarah Arrizon	Tot Hoang	Elaine Quan
Andrzejek & Michael Ashline	Dick Hoffman	Benito Ramirez
Avalon Asgari	Patricia Hoffman	Jerry Ramirez
Anna Bagnowska	Jackie Hoyt	Robert Rosecrans
Wiesława Barr	Andrzej Hulisz	Henryk Ruchel
Jamie Barrett	Jadwiga Inglis	Pat Rune
Lois Barta	Leonard Jakubas	Tim Ryan
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Veronica Sequi
Barbara Berger	Ania Karwan	Debra Shewman
Ronald Brozchinsky	Julie & Larry Klementowski	Maria Sowa
Susan Brunasso	Lottie Koziel	Jean Speakman
Charlotte Frances	Josephine Kudlo	Matt Starbuck
Edward Cacho	Anent L.	Mary Strazzdas
Dora Carrillo	Mary Laning	Adrienne Swinford
Jean Carter	Danuta Łabuś	Teresa Turek
Tony Cruz	Dr. James Larson	Unborn Children
Bernadine Dateno	Amber Matrauga	Lauren Vairo
Adam Dolewski	Anthony Martinez	Charlene Web
Joe Doud	Antoinette Martinez	Bernadette Westphal
Danuta Drzymuchowski	Gail Morganti	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Jarosław Musiał	Janina&Henryk Żelażewscy
Edmund F. Dzwigalski	Irene Nielsen	Bogusia Zientek
Erica Furniss	Monica Nava	
Anita and Mike Gilkey	Gloria Norton	

uczy Sobór Watykański II – wyjaśnia się prawdziwie jedynie w misterium Słowa Wcielonego” (GS 22).

- Ks. Prof. Stanisław Urbański

MOC SŁOWA

W przypowieściach o ziarnie Jezus podkreśla moc słowa. W pierwszej z nich mówi o pracy rolnika. Jego trud polega na przygotowaniu gleby i zasiewie, a na końcu na zebraniu plonów. Czas pomiędzy zasiewem i żniwami znajduje się poza jego wpływem. Może spokojnie spać. Ziarno wyda plon, chociaż on sam nie wie jak. Immanentna moc życia ziarna działa powoli, ale skutecznie, według swoich praw. Ziarno symbolizuje słowo Boże. Bóg działa cierpliwie przez swego Ducha, jednak nie wiemy „jak”. Gdybyśmy znali tajemnicę działania Boga, zatracilibyśmy w sobie element zdziwienia i szacunku, chcielibyśmy kontrolować wszystko i bylibyśmy zdolni do różnego rodzaju manipulacji. Dzięki naszej „niewiedzy” potrzebujemy chwili zastanowienia, zadumy, modlitwy i kontemplacji, otwarcia na tajemnicę Boga.

Przypowieść o ziarnku gorczycy pokazuje dynamikę wzrostu ziarna, dynamikę rozwoju królestwa Bożego. Ziarenko gorczycy jest kuleczką o średnicy 1,5 milimetra. Symbolizuje to, co niewielkie, niepozorne, najmniejsze. Jednak końcowy efekt jego wzrostu jest imponujący. Staje się potężnym drzewem. Wzrost królestwa Bożego nie jest oparty na ludzkich planach, kalkulacjach czy wysiłkach. Jego wielkość objawia się w tym, co przez ludzi bywa lekceważone i odrzucane. Królestwo Boże nie wyrasta ze spektakularnych czynów, ale również z codziennych modlitw dzieci i dorosłych, z cierpienia ofiarowanego przez osoby chore i samotne czy z uczynków miłosierdzia

- Internet

Sat 6/12 4:00 pm Intention of Polish Center Community
 Sun 6/13 9:00 am +Anita Kozak from her husband Joe
 10:30 am +Czesław Chilecki w 25 rocznicę śmierci od synów z rodzinami
 +Helena Kwiatkowska od córki Teresy z dziećmi
 Sat 6/19 11:00 am Memorial Mass for the repose of the soul of Mrs. Lila Ciecek
 Msza żałobna w intencji +Pani Lilli Ciecek
 4:00 pm +Gloria Prieto passed away 3 weeks ago from Vicki and Natalie
 +Joanne Jorgensen from her husband Bob and Claire Vertocnik on their 50th anniversary from Marie and Al. Strzadas
 Sun 6/20 9:00 am Intention of Polish Center Community
 10:30 am +Kazimierz Reda od żony
 +Lilla Cekarska która zmarła w maju od męża Jucjana i córki Kaolini
 +Helena Kozakiewicz w 20 rocznicę śmierci Od syna Jerzego z rodziną
 +Miroslawa Włoch-Wiśniewski która zmarła miesiąc temu Od Kingi Gallus z córkami

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday: Bl. Michael Kozal, bishop
 Tuesday: St. Adelaide
 Wednesday: St. Aurelian
 Thursday: St. Albert Chmielowski
 Friday: Sts. Mark & Marcellian
 Saturday: St. Romuald, abbot

A VOCATION VIEW:

"Lord, it is good to give thanks to You." Our life is one of gratitude for the many gifts that God has given. What are the gifts God has given to you, uniquely; and how is He asking you to share those gifts with the Church and the world?

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT 800-553-3321

PSA UPDATE

As of this week 82 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2021 and have pledged \$27,690

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
06/05 & 06/06/2021	\$ 5,144.00
	\$ 558.00

We also would like to thank everyone who has donated online!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

Polish Day in LA

JUNE 19th

Art District, Long Beach
 117 Linden Ave, LB, CA 90802

2 - 10 pm

Celebrating Polish-American Heritage

This event is organized and sponsored by Polish-American community, American and Polish volunteers and welcomes everyone to join our celebration!

Śp. Pani Lila Ciecek

W sobotę 19 czerwca o 11:00 będzie celebrowana żałobna Msza Święta za duszę Śp. Pani Lilli Ciecek, naszej wieleoletniej parafianki i jednej z założycielek naszego Ośrodka, weteranki AK i Powstania Warszawskiego, i redaktora tego buletynu, zmarłej w lipcu 2020 r. Msza nie mogła odbyć się w zeszłym roku z powodu ograniczeń pandemicznych

+Mrs. Lila Ciecek

Saturday June 19 at 11 am a Memorial Mass will be celebrated for the repose of the soul of Mrs. Lila Ciecek, our long term and founding center member and editor of this bulletin who passed away in July of 2020 but could not be held last year due to the pandemic restrictions.

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:00 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass